

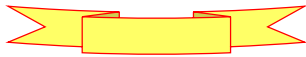
Моето перо

Четвърти брой – февруари-март - 2024 година

В този брой:

- ✦ За паметта на времето
- ✦ Национален празник
- ✦ Училищен живот
- ✦ Баба Марта
- ✦ Празникът на мама
- ✦ Знаете ли, че ...
- ✦ Безопасност на движение по пътищата

Здравейте, приятели!

Прекланяме се пред паметта на
Апостола на свободата!

Всяка година си спомняме заветните думи на Васил Левски и се прекланяме пред паметта на Апостола на свободата!

На 19 февруари 2024 година отбелязахме 151 години от трагичната му гибел.

18 или 19 февруари?

Спорна е датата кога Васил Иванов Кунчев увисва на бесилото.

Според исторически изследвания Васил Левски приключва земния си път на 6 февруари 1873 година по *стар стил*. Присъдата е изпълнена в околностите на София. А днес в центъра на столицата се издига паметник, който напомня за личността на Васил Иванов Кунчев и неговия идеал – постигането на чиста и свята република.

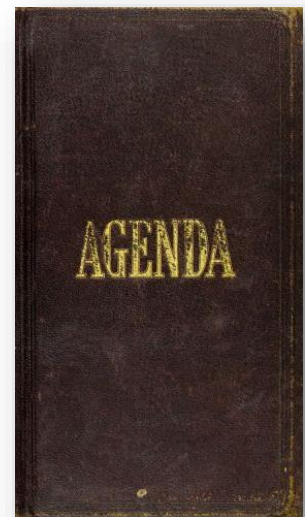
151 години паметта за Апостола на свободата е светла и неугасваща.

А знаете ли, че ...

6 февруари 1873

година по стар стил отговаря на 18 февруари, а не на 19 февруари. Според историците почитта към Апостола се отдава погрешно на 19 февруари заради непознаването на календарите. През 1916 година България преминава от Юлианския към Григорианския календар или от стар към нов стил, приема се поправка от 13 дни.

По повод честването на 151 години от гибелта на Апостола на свободата ученици от училището рецитираха стихове в негова памет; участваха в изложба, посветена на Апостола; отговаряха на въпроси – викторина, свързана с историята на България, и колективно рецитираха стихотворението на Христо Ботев – „Обесването на Васил Левски“

О, майко моя, родино мила,
защо тъй жално, тъй мило
плачеш?

Гарване, и ти, птицо проклета,
на чий гроб там тъй грозно
грачеш?

Ох, зная, зная, ти плачеш,
майко,
затуй, че ти си черна робиня,
затуй, че твоят свещен глас,
майко,
е глас без помощ, глас във
пустиня.

Плачи! Там, близо край град
София,
стърчи, аз видях, черно бесило,
и твой един син, Българийо,
виси на него със страшна сила.

Гарванът грачи грозно,
зловещо,
псета и вълци вият в полята,
старци се молят богу горещо,
жените плачат, пищят децата.

Зимата пее своята зла песен,
вихрове гонят тръни в полето,
и студ, и мраз, и плач без
наdejда
навяват на теб скръб на
сърцето.

От Васил Левски са запазени няколко кичура коса и документалното му наследство, сред което е тефтерчето, писано през последните две години от живота му. При залавянето му остават непокътнати, зашити в самара на коня на Никола Цветков, част от архива на БРЦК и личният му бележник. По-късно документите са предадени на Захари Стоянов, а след неговата смърт вдовицата му ги предава на Софийския народен музей, откъдето през 1924 година са предадени на Народната библиотека, където се съхраняват и днес.

Всичко, написано от ръката на Левски, е важно и ценно, но един-единствен документ ни дава възможност да се вгледаме в личния му живот и душевността му – тефтерчето.

От тефтерчето на Левски:

„Аз Васил Львский в Карлово роден, от българска майка юнак аз роден, не щях да съм турский и никакъв роб, същото да гледам и на милия си род“.

„Не ща да съм турски и никакъв роб... Същото искам и за милия си род“

„Народе????“

Кой всъщност е Левски?

Васил Иванов Кунчев е роден на 18 юли 1837 г. в град Карлово в семейството на Иван Кунчев Иванов и Гина Василева Караиванова. Той е едно от петте деца на Гина и Иван. Другите са Христо, Петър, Яна и Марийка.

Някои изследвания на историци сочат, че той е роден през 1840 г.

Бащата умира, когато Васил е на 14 години и върху него пада отговорността да помага за изхранването на семейството.

Започва учението си в карловското взаимно училище, но под влияние на вуйчо си става послушник и в продължение на три години обикаля из селата, за да събира помощи за Хилендарския манастир.

През 1858 г. Васил приема монашеството в Сопотския манастир под името Игнатий.

През пролетта на 1862 година се включва в Първата българска легия в Белград. Именно там се сдобива с прозвището **Левски**.

След разтурянето на легията се завръща в Българско и учителства известно време в с. Войнягово, Карловско, а по-късно и в добруджанското село Еникьой.

Васил Иванов Кунчев е използвал много фалшиви имена, с които да подписва писма и документи и да използва за паспорти: Дидьо Пеев, Добри Койнов, Стойчо Бешикташът и други.

Васил Левски е бил знаменосец в четата на Панайот Хитов.

В последните си мигове се изповядва пред архиерейския наместник на София – отец Тодор Митов, пред когото казва: „**Каквото съм правил, в полза на народа е. Моли се, отче, не за мене, а за отечество България**“.

/Сени- 7 клас/

Какво е родолюбието?

Родолюбие е да обичаме своя род, своето отечество, своята земя, всичко – което е българско и с което можем да се гордеем.

Една държава съществува тогава, когато в нея има хора, които пазят езика и традициите ѝ. Така ни учат от времето на Паусий, така ни учи Иван Вазов със своята поезия – да се гордеем със славното минало, да пазим чист своя роден език, да се прекланяме пред всичко българско. А България ще я има, защото има нас – младите, които се учим на родолюбие от своите родители и своите учители.

България е оцеляла, защото е запазила през вековете езика, традициите и вярата си. Това са основите на родолюбието.

/Сени – 7 кл./

Национален празник Освобождението на България 3 март – 146 години

Паметникът на свободата е построен на връх Свети Никола и увековечава подвига на падналите за свободата на България опълченци, описан в одата „Опълченците на Шипка“ от народния поет Иван Вазов.

Основният камък за построяването на паметника е положен на 24 август 1922 година, а изграждането му завършва през 1930 година. Тържествено е отрит на 26 август 1934 година.

Средствата за изграждане на паметника са събрани от доброволни дарения от целия народ. Конкурсът за паметника е спечелен от архитект Атанас Донков и скулптора Александър Андреев, който заедно с Кирил Шиваров изпълнява монументалната фигура на лъва.

Строежът се осъществява под ръководството на инж. Иван Данчов. Камъните се обработвали на ръка и извозвали до паметника с волски каруци, а пясъкът се превозвал с катъри от Мъглиж и Енина.

Според първоначалния проект месинговият лъв трябвало да бъде поставен върху паметника, но по причина, че няма да се вижда добре, фигурата е монтирана върху корнизата на главния вход на паметника.

Посрещане на Баба Марта!

Паметникът

представява голяма кула с формата на пресечена пирамида. В приземния етаж има мраморен саркофаг, в който се пазят част от костите на руските войни и българските опълченци. Над него има още четири етажа, на които са разположени копия на български бойни знамена. На върха на кулата се открива прекрасна панорама към върха Шипка и околността.

С тържествено слово, литературно – музикална програма, изложба и викторина се отбелязаха 146 години от Освобождението на България.

Безопасност на движение по пътищата

Спазвайте следните правила на пътя:

Движете се по вътрешната част на тротоара, колкото може по-далече от платното за движение.

Движете се плътно вляво по улици без тротоар и срещу движението на на срещните автомобили.

Преминвайте по пешеходната пътека с внимание, макар да имате предимство.

Когато пресичате, първо се огледайте наляво, после надясно и по средата на улицата пак наляво.

Никога не пресичайте улицата, тичайки между паркирани коли и пред спрял на спирка автобус.

При натоварено кръстовище помолете по-възрастен от вас човек да преминете с него.

Не преминавайте пред и зад спряло превозно средство, защото нямате видимост.

Не играйте около спрели и паркирани автомобили.

Мартеенски традиции и обичаи **„Мартеенчка“ – Елисавета Багряна**

Тази пъстра мартеенчка
баба ми я върза —
за да съм кат лястовичка
пъргава и бърза.

Както тя е от коприна
бяла и червена,
да съм цялата година
бяла и червена.

Лястовичка като видя
или щъркел — бърже
при трендафила да ида
да му я завържа.

И да стана аз тогава
хубава, голяма,
весела, засмяна, здрава,
също като мама.

На 1 март българите се закичват с усукан бял и червен конец. Това е мартеенката, с която хората си пожелават да са здрави и да имат късмет.

Някога са възприемали мартеенката като амулет. Вярвали, че предпазва хората, добитъка, къщата и цялото стопанство от „злите сили“ на отиващата си зима.

Мартеенките се носят до тогава, докато човек види цъфнало плодно дърво или щъркел. Свалената мартеенка се връзва на цъфнала клонка на плодно дърво.

От месец март може да се очаква всичко – и добро, и лошо. Времето е ту топло, ту студено.

На 22 март, с настъпването на пролетното равноденствие, посрещаме пролетта.

На 1 март се почиства къщата да свети, да грее от чистота. Прави се магическо изгонване на бълхите, което символизира изгонването на злото. Събраната смет се изхвърля далече от дома. Палят се и огньовете, които всички от къщата прескачат с лице към изгрева за омилюване на всякакви вредители. А за прогонването им надалеко се обикаля из двора със звънци и заклинания.

Не се работи никаква друга работа, освен почистването на дома, за да не падат слани и градушки.

Не играйте на пътно платно и по кръстовищата, а на определените за това места.

Не излизайте внезапно на уличното платно.

Помнете, че на пътя има агресивни водачи на пътни превозни средства, които застрашават вашата сигурност.

Не излизайте на улицата с велосипед, преди да сте сигурни, че е изправен (звънец, спиращки, фар отпред и светлоотразител отзад).

Карайте велосипед на разрешените за това места.

Винаги носете предпазна каска, когато карате велосипед.

Когато управлявате велосипед, НЕ се движете успоредно с друг велосипед или близо до моторно превозно средство. Не се дръжете за него!

Движете се плътно вдясно на платно за движение и подавайте сигнал с рък, преди да завиете или спрете.

БЪДЕТЕ ВНИМАТЕЛНИ НА ПЪТЯ!

ПРАЗНИКЪТ НА МАМА 8-МИ МАРТ

Мамо

Калина Малина

Искам, мамо, все тъй сладко аз да те наричам,
та да видиш и познаеш, колко много те обичам!

Искам да сплета ръчички, пръстчета да свия
и сърдечно, топло, нежно тебе да обвия!

Искам, мамо, да те радвам, цял ден да ти пея,
като слънчице с усмивка да те грея!

Искам да си бърбря с тебе, приказки да слушам,
в твоите прегръдки топли, вечер да се гушвам!

Майка

Младен Исаяев

Мамо!
Като тебе няма свято нищо друго на света.
Ти даряваш на земята най-красивите цветя!

На света деца даряваш,
нежни песни им редиш,
в люти студове ги сгряваш,
над креватчетата бдиш!

Мамо!
Благославям твоего име,
твоя образ мил и скъп:
по лицето ти любимо
никога да няма скръб;

Никога сълзи да няма
в твоите добри очи.
Само радостта голяма,
като песен да звучи.

Благодарим за авторските материали, използвани от Интернет, при подготовката на нашия - Вашия вестник.